TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, LAURI MOILANEN,
ADOLPH SALMI, A. B. MÄKELÄ,
SULO SYVÄNEN.

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PÄRTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset $1.00 kerta, halutaantietoja nimenmuutto-ilmotukset 50c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$5.50 6 kuukautta..$3.00
3 kuukautta... $1.60 1 kuukausi... .60
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.00 6 kuukautta..$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$5.50 Six months.....$3.00
Three months..$1.60 One month..... .60

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 852.

Saattaisi sitä sakkia verottaa enemmänkin

Kongressin aikeet asettaa erikoisvero "useimmille ylellisyys ja joillekin välttämättömyystarpeille" on aiheuttanut monenlaista mielipiteen ilmaisua. kannalla, mutta yleisellä mielipide ylellisyyksien verottamisen kannalla, mutta yleisellää mielipiteellä ei ole mitään julkipääsemismahdollisuutta. Sanomalehdistön mielipide sitävastoin on luonnollisesti vastaan ylellisyyksien verottamista ja koettaa saada varoja lainoilla ja elintarpeita verottamalla. "Ei saa tappaa liikettä" selittävät lehdet.

Mikä olisikaan luonnollisempaa kuin se, että ylellisyystarpeita verotetaan silloin kun kerran on pakko asettaa ylimääräinen vero varojen hankkimiseksi ylimääräisiä menoja varten. Väkijuomat sietäisivät veron, koska niiden käyttämättä jättäminen ei ainakaan ketään vahingoittaisi. Ja kaikenlaiset yläluokan huvitteluklupit saisivat niinikään olla raskaan veron alaisina, samoin kuin ylellisyystavara yleisesti, sillä sellainen ei koskaan tule työväestön käytettäväksi.

Mutta jos sellainen epäsuora vero asetettaisi rikkaille, niin miksi ei yhtähyvin suora sisäänvero? Miksi ei kerta kaikkiaan voittotulojen ottoa hallitukselle ilman mitään verukkeita?

Kerta kaikkiaan siksi, ettei ole tarkotustakaan verottaa yläluokkaa, vaan kaikenlaisten kiertelyjen ja kaartelujen avulla kiskoa kaikki ylimääräisesti tarvittavat varat työläisille maksetusta erästä. Eihän verotuslakien laadinta olisikaan niin mutkikasta, jos ei olisi alituisesti pidettävä silmällä sitä, millä tavalla yläluokan voisi päästää mahdollisimman huokealla ja sitävastoin kiskoa enemmän välillisinä veroina työväestöltä.

Verotuskysymyksen käsittelyssä on lausuttu sellaisiakin ajatuksia, että olisi verotettava miespalvelijain pitämisestä ja eräissä tapauksissa kaikenlaisten palvelijain. Sitä vastustetaan sillä, että se tekisi eräitten suurperheitten aseman tukalaksi. Mutta sellaiset hankaluudet taitaisivat olla enemmän poikkeuksia kuin säännöllisesti sattuvia. Sitävastoin on paljoa enemmän niitä perheitä, jossa armollinen rouva ja pilalle hienostunut tytär käyttää pari kamarineitiä vartioimassa ettei kukaan pääse aamu-unia häiritsemään vielä iltapäivälläkään. Sellaisissa tapauksissa ei olisi ainoastaan verotettava kaikki palvelijat pois, vaan määrättävä rangaistuksen uhalla sekä rouva että tytär työhön, tuottamaan yhteiskunnalle jotakin hyödyllistä ensimäisen kerran eläessään.

Mutta kuten sanottu, verotuksenkaan avulla ei voida saada yläluokalta varoja sikäli kuin sen "kohtuuden mukaan" pitäisi maksaa; eihän siltä voida koskaan ottaa muuta kuin ryöstösaalista, vaikka siltä kuinka paljon otettaisi. Parempi kuitenkin olisi mitä enemmän siltä saisi, vaikkakin työväestö sen lopullisesti kaiken maksaa, sillä eivathän muut kuin työläiset mitään tuota.

Mitä raskaimmat verot loisille ja heidän käyttötarpeilleen ja kaikki elintarpeet vapaaksi veroista, se sopisi paljoa paremmin työläisten asemaan, kuin sellaiset kierot verolakiesitykset, joita yläluokan asianajajat suunnittelevat.

Niiden paikka ei olekaan köyhälistön riveissä

Venäjän vallankumoustapahtumia seuratessa tekee havainnon toisensa jälkeen siitä, miten luokkasuhteet selkenevät ja sellaiset ainekset, jotka ennen taistelivat henkeen ja vereen saakka tsaarivaltaa vastaan, ovat nyt yhtä kiivaita työväenhallituksen vastustajia. Sellaiset ihannoitsijat kuin kuuluisa kirjailija Maksim Gorkij esim., samoin kuin anarkisti Burtseffkin, taistelevat nyt kaikin voiminensa bolshevikihallitusta vastaan.

Näiden paljon kuuluisuutta herättäneiden ja vainoakin kärsineiden henkilöiden asettuminen työväenhallitusta vastaan ei suinkaan osota sitä että työväenhallitus olisi väärässä, vaan sitä, että nämä henkilöt — ja heidän kannattajansa — eivät ole koskaan taistelleet tsaarivaltaa vastaan luokkasyistä, vaan ihanteittensa perusteella. He eivät ole työväenluokan jäseniä, eivätkä siis voi käsittää työväestön luokkakatsomusta. Ja kun he eivät sitä käsitä, silloin he aivan luonnollisesti pysyvät edelleen vastakkaisessa leirissä kuin missä työväestö on. Heidän ohjelmaansa ei kuulunut työväestön valtaan asettaminen ja kapitalistiluokan kukistaminen vallasta, vaan jonkinlaisen ihannevaltion perustaminen, sellaisen haavetasavallan, jossa ei olisi luokkia eikä itsevaltiaita, sellaisen jota ei todellisuudessa voi ollenkaan olla olemassakaan.

Anarkistit ja porvarilliset ihannoitsijat eivät käy luokkataistelua. Heidän taistelunsa ei perustu yhteiskunnan taloudelliselle kehitykselle, ja siksi he eivät käytäkään työväestön pyrkimyksiä. Heidän mielestään on työväestön luokkavalta tyranniaa samalla tavalla kuin oli tsaarihallituksenkin. He eivät jaksa käsittää edes sitä, että heidän toimenpiteensä työväestön luokkahallituksen kukistamiseksi merkitsisi porvariston luokkahallituksen voimaan nousua, koska luokkahallitus tulee säilymään kaikissa tapauksissa siksi kunnes työväestö on kyennyt luokat poistamaan.

Heidän ihanteensa saattavat olla kylläkin kauniita, mutta ne ovat pilvilinnoja tai jääpalatseja, jotka eivät todellisuuden edessä koskaan kestä.

Anarkistit ovat luokkakatsomukseltaan pelkkiä porvareita, samoin kuin kaikki ihanteelliset kirjailijatkin. Sellaiset kuin Gorkij esim. saattavat kyllä kirjotella vallitsevaa sortoa ja väärryyttä vastaan, mutta eivät voi koskaan käsittää sen syitä. Ja siitä syystä he eivät myöskään käsitä miten siitä olisi päästävä eroon. He eivät eroa paljoakaan haaveilija Tolstoista, jonka seuraajat kai ovat yhtä kiivaita työväenhallituksen vastustajia kuin Gorkij ja Burtseffkin. He uskovat että yhteiskunnalliset paheet lakkaavat sillä, että niitä lakataan harjottamasta; uskovat että niillä ei ole mitään taloudellisia juuria, joiden poiskitkeminen ei ole läheskään helppo tehtävä.

Mahdotonta on ajatella, että kaikki tsaarihallitusta vastustaneet ainekset Venäjällä olisivat nyt yksimielisiä keskenään, kun kerran tsaarihallitus on kukistunut. Eivät voi olla. He saattoivat olla yksimielisiä siitä että tsaarivalta on kukistettava, mutta ei enää siitä miksi, vielä vähemmän siitä, mitä sen tilalle asetettaisi. Suurteollisuuden harjottajatkaan eivät kaivanneet tsaarivaltaa, mutta se ei ollenkaan merkitse sitä, että he olisivat asettuneet vastustamaan sitä samoista syistä kuin heidän nälkiintyneet työläisensä. He tahtoivat itse päästä valtaan, ja samalla tavalla kaikki ne eri ryhmät, jotka Venäjällä olivat olemassa.

Näinollen on siis aivan luonnollista, että siellä nyt on eri mielipiteitä ja että työväenhallituksella on vastassaan vankka porvarijoukko, joka taas vuorostaan alkaa keskinäisen taistelunsa, jos työväestön hallitus vain saadaan kukistetuksi.

Sellaisten ainesten paikka ei ole köyhälistön riveissä, vaikkapa ne jonkinlaista feodaalivaltaa vastaan ovat kerran taistelleetkin. Niillä ei ole etujen yhtäläisyyttä köyhälistön kanssa ja siksi ne eivät käsitä köyhälistön taistelun päämäärää. Ne kuuluvat omaan leiriinsä ja niiden asettuminen köyhälistön taistelua vastustamaan on omiaan osottamaan vain sitä, että köyhälistö on oikealla tiellä. Jos esim. Venäjällä kaikki tsaarivaltaa vastustaneet ainekset sopisivat nyt taistelemaan samoissa riveissä, niin varmempaa merkkiä emme tarvitsisi siitä, että sikäläinen proletariaatti on väärässä seurassa, sillä porvaristo ei koskaan erehdy ajamaan köyhälistön asiaa, mikäli se vain voi sen välttää, ja sellaiset poikkeustilanteet ovat sangen harvinaisia.

Sellaista yhteisomistusta ei kaivata

Rautatielinjojen valtion haltuun ottaminen on antanut monenkarvaisille sosialismin vastustajille aiheen puhua "sosialismin sopimattomuudesta" ja osottaa muka väitteensä todenperäisyyden ja paikkansapitäväisyyden viittaamalla siihen, miten hallituksen rautatiekontrolli on epäonnistunutta.

Meillä ei ole mitään sanomista siihen, onko hallituksen rautatiekontrolli onnistunutta tai epäonnistunutta, koska sillä ei ole mitään tekemistä tämän kysymyksen kanssa. Kysymyshän onkin sen ja sosialismin suhteista. Ja me pyydämme sanoa, että niillä ei ole mitään yhteyttä toistensa kanssa.

Rautateiden hallituksen kontrollin alaiseksi ottamisella ja sosialismilla ei ole mitään asiallista yhteyttä. Ainoa missä niitä voidaan toisiinsa ollenkaan verrata, on se, että yhteisomistus on kummankin perusteena. Mutta sosialistisella yhteisomistuksella ja rautateiden hallituksen kontrollilla ei ole mitään yhteistä. Rautateitä ei otettu hallituksen haltuun kansan, vaan kapitalistiluokan etujen takia, eikä niitä pideta käynnissä kansan etujen vaan kapitalistiluokan yleisten etujen takia.

Ne yksityiskapitalismin kannattajat, jotka vastustavat valtiokapitalismia, selittävät rautatiehallinnon menettelevän itsevaltaisesti. Niin saattaa olla laita, mutta silti ei sen tarvitse menetellä vasten kapitalistiluokan yleisiä etuja; se saattaa menetellä vasten rautatiekapitalistien etuja, koska niiden yksityisetujen ristiriita kapitalistiluokan yleisten etujen kanssa pakotti rautatiet hallituksen kontrollin alaiseksi. Ja se saattaa menetellä tavaralähettäjienkin etuja vastaan eräissä tapauksissa. Mutta kahdesta seikasta saamme olla varmoja: se ei menettele toisin kuin kapitalistiluokan yleiset edut vaativat, eikä siten kuin työväestön — kansan valtavan enemmistön — edut vaatisivat.

Eräät moittivat rautatiehallintoa siitä, että se liian paljon noudattaa rautatieyhtiöitten tahtoa, että se on puolueellinen. Saattaa olla paikoin sitenkin; ovathan rautatiehallituksen virkailijat entisiä yksityisten rautatieyhtiöiden virkailijoita. Suurvarkaat eivät asemaa muuttamalla ole kai muiksi muuttaneet.

Viimeistä rahtihintojen korottamismääräystä pitävät lännen porvarilehdet enimmäkseen haitallisena lännen kapitalismin kehitykselle eli "täkäläisille eduille", kuten ne selittävät. Niinkin saattaa olla, mutta siitä saavat lännen kapitalistit kiittää heikkouttaan, jos eivät ole jaksaneet kilvotella itäläisten riistäjäveljiensä kanssa rautatiehallituksen valtaamisessa.

"Nyt me huomaamme", kirjottaa esim. portlantilainen Evening Telegram, "että se paljon kehuttu hallituksen omistus merkitsee sitä, että samat rautatieyhtiöiden virkailijat samoine rautateitä suosivine taipumuksineen ovat koko kuletusliikenteen täydellisiä herroja, oikeudella sanoa kansalle 'menkää helvettiin' tai jotakin muuta samaa tarkottavaa".

Rautateiden valtion haltuun ottaminen tapahtui sotatoimenpiteenä, kun yksityisten hallinto oli osottautunut sotatoimille vaaralliseksi. Ja kun sota on ohitse, saavat rautatieyhtiöt nähtävästi jälleen omaisuutensa takasin ja paljoa paremmassa kunnossa kuin sen luovuttivat. Se on yhteisomistusta yksityisten hyväksi, eikä mitään sosialismikokeilua. Ja vaikkapa se olisi sellaistakin, niin typerän täytyisi olla sen, joka ajattelisi saavutettavan suotuisia tuloksia siitä, että pannaan sosialismin jyrkimmät vastustajat, yksityiset rautatiekapitalistit, sillä kokeita tekemään. Kyllä ne osaavat pitää omat taskunsa ajna avoimina. Vasta sitten kun kansa hallitsee hallitusta, voidaan hallituksen omistuksesta puhua todellisena yleisiä etuja palvelevana yhteisomistuksena, mutta ei ennen.

MAILMANKATSOMUKSIA

Uusi urheilu

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., July 19, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

on kehittynyt Pariisissa pitkämatkaisten tykkien pommituksen johdosta. Pistäytyipä vaikka mihin kahvilaan tai ravintolaan milloin tahansa on siellä peli käynnissä. Aterian jälkeen tai kahvia ryyppiessä pistetään vieraalle paperilappu, jossa on kysymys: "Millä hetkellä iso kanuuna taas laukastaan?" Itsekukin merkitsee ajan, jolloin luulee seuraavan laukauksen pamahtavan, ja maksaa yhden frangin. Kun sitte tykinlaukaus kuuluu, synnyttää se enemmän uteliaisuutta kuin pelkoa. Tarjoilija rientää hakemaan listaa, jonka ympärille sitte kaikki kokoontuvat huutaen ja viitteillen, nähdäksensä kuka on arvannut lähimmäksi ja saa rahat.

Näyttää siis Pariisissa yhä olevan niitäkin, joilla ei ole erityistä kiirettä.

SALEMIN KIRJALTAJAT LAKOSSA

isänmaallisuutensa takia.

Siitä varalta, että joku ei olisi sattunut Salemin nimeä kuulemaan, olkoon sanottu, että se on tämän laajan ja mahtavan Oregonin valtion vähemmän mahtava "pää"-kaupunki, jossa valtion hallintovirastot, keskusvankilat ja hulluinhuoneet — toisin sanoen, tärkeimmät hallinnolliset elimet — sijaitsevat.

Tämän nojalla voimme käsittää, että siellä ilmestyy niin ylpeäniminen lehti kuin "Capital Journal" (Pääkaupungin lehti). Tämän lehden julkaisija Charles H. Fisher on kuitenkin ollut toisenlaisessa käsityksessä lehtensä nimen merkityksestä, sillä "Capital" sana merkitsee myös, kuten me hyvin tiedämme, eräissä tapauksissa "kapitaalia", liikepääomaa. Ja hän on toimittanut lehteänsä täydellisesti siinä hengessä kuin ei "Capital" merkitsisikään mitään muuta kuin voittoilu-pääomaa.

Sen käsityksensä mukaisesti hän on mitä raivokkaimmin hyökkäillyt työväen järjestöjä vastaan, koska ne pyrkivät jossain määrin vaikeuttamaan ja rajottamaan kapitalistisen voittollun mahdollisuuksia. Viime pyhänseutuna, kun hänellä oli runsaasti aikaa, onnistui hänen saada lehtensä toimitusosastoon sorvatuksi tällainen väkilause:

"Kaiseria lähinnä ovat maamme vaarallisimpia vihollisia järjestynyt työväestö sekä sen vastuuttomat ja periaatteettomat johtajat."

Tuollainen ruokottomuus oli lehden painossa työskenteleväin kirjaltajien mielestä liian paksu pantavaksi painokoneistin. He eivät tosin olleet vielä kehittyneet niin pitkälle kuin bolshevikilehtien kirjaltajat Venäjällä kuuluvat olevan: eivät muitta mutkitta pistäneet tuollaista törkyä paperikoriin, vaan vanhaan amerikkalaiseen tapaan itse "läksivät kävelemään" — virkkamatta mitään lehden omistajalle ja sanomatta edes jäähyväisiä.

"Kävelivät" paikallisunionsa päämajaan ja siellä selittivät syyn, miksi olivat lähteneet työpaikastaan. Ja unio hyväksyi kirjaltajain menettelyn, päättäen samalla, ettei tuohon kirjapainoon sovi kenenkään järjestyneen työläisen mennä, niinkauan kuin siellä sellainen mörkö kuin Fisher isännöi. Samalla lähetettiin kansainvälisen kirjaltajaliiton keskushallinnolle seikkaperäinen selostus tapahtumasta — niin seikkaperäinen, että sähkösanoma tuli maksamaan unionille 28 dollaria. Siinä leimataan Capital Journal järjestynyttä työväkeä vastaan kieräileväksi liikkeeksi ja ilmotetaan, että paikallinen unio on kieltänyt kenenkään jäsenistään menemästä siihen liikkeeseen työhön, ennenkuin asiat korjaantuvat.

Keskusjärjestön edustaja Portlandista on saapunut paikkakunnalle tutkimaan asiaa. Hänen tutkimustensa nojalla kalketi sitte kirjaltajaliiton keskushallinto päättää, saavatko vai eivät muidenkaan paikallisunioiden jäsenet mennä tuohon työpaikkaan. Työstä poistuneet kirjaltajat selittävät ei tehneensä lakkoa eikä sentähden noudattaneensa lakkotapauksia koskevia menettelyjä; he eivät ole panneet mitään määräikaa minkä kuluessa Fisherin olisi erottava, ja vaikka keskusjärjestö ei hyväksyisikään heidän mielenosotustansa, he katsovat itsellään olevan yksilöllisen oikeuden mennä taikka olla menemättä sinne työhön. Mutta jos keskusjärjestö ei asetu heitä kannattamaan, ei heillä ole oikeutta estää muita — järjestyneitäkään — kirjaltajia siellä työskentelemästä.

Capital Journalin hyökkäykset Amerikan työväenliittoa vastaan, selittävät nuo poistuneet kirjaltajat, ovat suoranaisia epälojaalisuussyytteitä jokaista heidän paikallisunionsa yksityistä jäsentä vastaan henkilökohtaisesti. "Sellaiset syytökset ovat ilkeämielisiä valheita ja suorastaan maata vahingoittavia, sillä jos nuo tuollaiset lausunnot käännettäisiin saksaksi ja niitä levitettäisiin Saksassa, niin ne synnyttäisivät siellä noiden itsevaltiuden ja kaikkien sitä johtuvain kauhujen, hirmuvallan ja sorron jatkumisen puolesta taistelevain laumojen keskuudessa ajatuksen, että Yhdysvaltain hallituksella on vastassaan sen toimintaa epäisänmaallisilla vaatimuksillaan jarruttava salaisesti Kaiserin kanssa liittoutunut järjestynyt työväestö, ja siten rohkaisisivat sotaan väsyneitä saksalaisia yhä jäykempään vastarintaan kansanvallan aatetta vastaan."

Kirjaltajain järjestö, samaten kuin Amerikan järjestynyt työväestö yleensä, on koettanut esiintyä mahdollisimman "isänmaallisena" — s. o., sotakiihkoisena, niinkuin tuo sana nykyään tulkitaan. Capital Journal, samaten kuin kapitalistiset sanomalehdet yleensä, yrittää olla vieläkin isänmaallisempi. Ja nyt kokevat kirjaltajat voittaa senkin isän maallisessa katsomuksessa.

Riita siis syntyi siitä, kun kumpikin puoli on niin hirveän isänmaallinen, että kaikki muut sen rinnalla näyttävät vain viheliäisiltä maankavaltajilta, Kaiserin liittolaisilta.

Niille on käynyt samalla tavoin kuin sille avioparille, joka kuherrusmatkallaan joutui tappeluun väitellessään siitä, kumpiko heistä enemmän toista rakastaa.....

Eikös siinä olekin sitkeän taistelun arvoinen asia?

Saksalaisten viimeinen pirullisuus.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., July 19, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Elintarvepulassaan ovat belgialaiset jo joutuneet niin lujille, että heidän on täytynyt ruveta syömään kissojaan. Mutta pahuudessaan ovat saksalaiset omiksi tarpeikseen takavarikoineet kaikki lihavat kissat, joten belgialaisille on jätetty ainoastaan laihimmat. Koiranlihaa pidetään jo vallan herkkuna. Kaikkien ruokatavarain hinnat ovat häpeämättömän korkeat. Kovista koettelemuksista huolimatta ei maan väestön mieliala ole pahastikaan lannistunut. Siitä on, näet, varma luottamus sodan onnelliseen päättymiseen. Toivo siitä, että vihollinen saadaan karkotetuksi, vahvistaa belgialaisia jo enkolta kärsimään vielä pitkän aikaa, kun tietävät varmasti joskus pääsevänsä vihollisen vallasta.

Äänetön kello.

Sveitsissä on keksitty ihan äänetön seinäkello. Sitä käyttää sähköpatteri, ja ilmatyhjän putken toisesta päästä toiseen liikkuva elohopeapisara toimii virran sulkijana tavallisen nakutusta synnyttävän säännöstelylaitteen sijasta.

Järjestömme asioita

CALIFORNIAN VALTION S. S. OSASTOILLE

Californian sosialistijärjestön ja työväenunioiden toimesta tullaan pitämään joukkokokouksia heinäkuun 28 päivänä T. Mooneyn pelastamiseksi hirsipuusta. S. s. osastojen tulisi myöskin silloin järjestää iltamatilaisuuksia tai kokouksia, joissa voidaan puhua Mooney-jutun johdosta ja jos mahdollista hyväksyä ponsia viranomaisille lähetettäväksi. Jos ei enää ehdittäisi järjestää mitään tuoksi päiväksi tehtäköön se kumminkin niin pian kuin voidaan.

Samalla tavalla voisivat tehdä osastot kautta lännen. Se jäykkyys, mitä Californian korkeat viranomaiset yhä osottavat todistaa että he eivät aijo luopua aikeestaan murhata Mooney, tarkotuksella käyttää sitä valttinaan työväenjärjestöjen tuhoamiseksi.

Toverit, tehkää voitavanne ja velvollisuutenne luokkanne jäsenen pelastamiseksi ja oman luokkanne oikeuksien puolustamiseksi! Kerätkää varoja myös!

Toverillisesti,
Californian S. S. Valtiokomitea.
Alfred Ruis, kirjuri.

PIIRIJÄRJESTÄJÄ HAUTAMÄEN LUENTOTILAISUUDET OREGONISSA JA WASHINGTONISSA

Elokuulla:—
Astoriassa 1 ja 2 päivänä.
Svensenissä 3 p:nä.
Portlandissa 4, 5 ja 6 p:nä.
Woodlandissa 7 p:nä.
Mt. Solossa 8 p:nä.
Winlockissa 9, 10 ja 11 p:nä.
Independencessä 12 ja 13 p:nä.
Grays Harborissa alkaen 14 p:nä jatkuvasti 25 p:n iltaan saakka, Aberdeenin ja Hoquiamin osastojen määräämässä järjestyksessä.
Raymondissa 26 ja 27 p:nä.
Ilwacossa 28 ja 29 p:nä.

Sen jälkeen tulee puhuja Ala-Columbian kesäjuhlille, joiden jälkeen jatkaa matkaansa jälleen Portlandiin ja sieltä Tacomaan ja edelleen pohjois-Washingtoniin Washingtonin valtiokomitean järjestyksen mukaan.

Länsipiirin piirisihteeri.

Kansankirjeitä

WASHINGTON

Aberdeen

Mies löydettiin hirttäytyneenä puusta Clemans'in kämpän läheisyydestä, noin puolitoista mailia Melbourne'sta. Hänellä oli sadevaatteet yllä ja oli hän riippumassa vuode-puntelinsa narussa. Arvellaan hänen olleen jo kuolleena kolme kuukautta. Hän oli jo niin pahoin mädännyt, ettei voinut tuntea kuka hän oli.

Kolmisen kuuta sitten hävisi Carlson niminen mies sanotulta kämpältä, joten on luultavaa että se on hän.

Kaksi poikasta hukkui Chehalis-jokeen t. k. 15 — Bay City:n lähellä. He olivat toinen 6 ja toinen 7 vuoden vanhat. Varokaa vanhemmat lapsianne etteivät pääse jokirantaan yksin. Sillä jos he saavat vapaasti liikkua joki aivan räällä niin he joutuvat vaaraan.

Nuorten miesten kristillisen yhdistyksen agentit kulkevat houkuttelemassa sahoilla työläisiä seuraansa. Lupaavat oikein paljon mukavuuksia jos yhtyy heidän seuraansa.

Herrojen hommista joku sana. Nämä meidän kaupungin porvarit koettavat kaikkensa päästäkseen yksin, se on työntecttäjien etujen mukaisesti hoitamaan kaupungin asioita. Siitä on hyvänä todistuksena se kun he ovat tehneet semmoisen päätöksen, ettei pormestarille eikä valtuusmiehille makseta mitään palkkaa, vaan että he täyttävät virkatehtävänsä pelkästä hyvästä tahdostaan valisijoitaan kohtaan!

Eikö olekin viisas keino, jolla he narraavat työläisiä pysymään poissa kaupungin asioiden hoidosta? Näytetään vaan että kuinka he ovat valmiit työskentelemään yhteisen asian eteen, saamatta siitä senttiäkään. Ja tietysti suuri osa työläisistä uskookin näiden herrojen hyväntahtoiseen toimintaan ja äänestää herroille hyvän hallinnon, nim. työnteettäjien käyrit virkaan.

Ei tarvitse ensinkään ajatella että kukaan on niin hyväntahtoinen, että rupeaa täyttämään niinkin vastuunalaisia tehtäviä ilmaiseksi, kuin ovat pormestarin ja valtuusmiesten toimet. Vaan jos niitä hyväntahtoisia tulee kaupungin hallintoon, niin ne varmasti ovat ajamassa semmoisen joukon asiaa, jolta he saavat palkan jollakin tavalla.

Herrat ovat viisaita ajaessaan omia etujaan. Ja osa työväkeä vieläkin on siinä uskossa ettei se ole vaarallista vaikka herratkin hallitsevat meitä. Kun ne kerran ovat niin hyviä hallitsemaan, niin antaa heidän vaan puristaa.

Suomalaisen tuplajuun lehden kanantusrenkaalta kiellettiin iltaman pito viime lauantaina. He

Toimittajapaikkoja avoinna

Täten julistetaan parin toimittajan paikka Toverissa hakukelpoisten puoluetoverien haettavaksi. Hakijoilta vaaditaan sosialistisen liikkeen tuntemusta sekä kyky kääntää kirjoituksia suomenkieleltä englanninkielelle ja päinvastoin. Ainoastaan sellaiset, jotka ovat olleet vähintäin vuoden sosialistipuolueessa, voivat tulla huomioonotetuiksi.

Kun ainakin yksi paikka on täytettävä niin pian kuin kelvollinen hakija ilmestyy, niin kehotetaan toimeen pyrkijöitä lähettämään hakemuksensa viivyttelemättä. Toisen paikan täyttäminen tulee kysymykseen vasta tuonnempana.

Hakijoina voivat tulla huomioon myöskin sellaiset naiset, jotka ovat nopeita konekirjureita, voiden kirjottaa sekä suomea että englanninkieltä.

Hakemukset lähetettävä osotteella.

Toverin Johtokunta,
Box 99, Astoria, Ore.

HALUTAAN TIETOJA

Haluaisin saada tietää, missä nykyään oleskelee veljeni ARO LESKINEN, kotoisin Kuopion läänistä, Muuruveden pitäjästä, Murtolahden kylästä. Ollut Montanassa v. 1911. Jos ei hän itse sattuisi tätä huomaamaan, niin jos joku hyväntahtoisesti antaisi tietää hänen olinpaikastaan osotteella: EMELI LAINE Box 63, Ketchpikan, Alaska. — Kaikilta ovat kirjeet tervetulleita, erittäinkin tyttäriltä eli Eevan sukupuolelta. (19)

SEURAAVAT HENKILÖT PYYTÄKÄÄ TAI HAKEKAA KIRJEENNE TOVERIN KONTTORISTA

Fanny Blom, Väinö Westman, Jacob Eld, John Limnell, Matti Hill, John Toivonen, Hugo Ranta, W. Wirkkula, Matti Lahti, J. O. Viita, Wm. Hansen, Kalle Koski, Werner Nurmi, Chas. Asikainen, Arthur Tuominen, Henry Mackey, Rocy Lemberg, K. G. Nyman, Sam Soderman.

Jos mainitut henkilöt itse eivät tätä huomaisi, niin pyydetään siitä jonkun hyväntahtoisesti heille huomauttamaan.

Toverin Konttori.

SEKALAISIA ILMOTUKS.

TOIMEEN HALUTAAN 1

NÄYTTÄMÖN JOHTAJAN PAIKKA AVOINNA.

Portlandin S. S. Osaston näyttämön johtajan paikka julistetaan avonaiseksi. Toimeen voi hakea vaihtoehtoisesti joko sivu- tai vakituisena toimena.

Työolot ovat paikkakunnalla nykyään koko vilkkaat, laivatelakkatyöt suurimpana tekijänä, joten halulliset voivat hakea toimen sivutoimenakin vallan hyvin.

Toimeen on saavuttava syyskuun alkupäivinä.

Todistukset palkkavaatimuksineen on lähetettävä 15 päivään elokuuta, osotteella:

Portlandin S. S. Osaston Näyttämö
739 Michigan Ave., Portland, Ore.
(19)

OSAKKEEN KUOLETUS.

Täten kuoletamme Western Workmen's Publishing Co. osakepaperin n:o 782, kirjotettu nimelle John Laitinen.

Western Workmen's Pub. Society.

MEILLE SYNTYI

TYTTÖ

sunnuntaina 14 p. heinäk. 1918.
Nimeksi annoimme:

EVA SOPHIA

HILMA ja JACK REINIKKA,
Kelso, Wash.

Myyjäiset Toverin rakennusrahaston hyväksi tämän ja ensi kuun aikana. Tilaa ajoissa myyjäislippusi.